

”

این محصول در ایران نبوده است. فقط در امریکا است. ۴۰۰۰ دلار هر کیت قیمت دارد. اینجا بچه‌های گروه ژنتیک ما، خودشان ساختند

خانم‌ها باز است در محیط‌های علمی و کاری. البته در هلند هم همین‌طور بود، خانم‌ها جامعه بزرگی بودند.

در مسیر مادرانگی

فرزند کوچیکم اوتیسم دارد. خیلی درگیر آن هستم. کلاس‌های گفتاردرمانی و کاردرمانی و کلاس‌های مختلف دیگر دارد و من با او کلاس می‌روم. تا ساعت ۳ در خانه مربی دارد و بعد من از پژوهشکده می‌روم دنبالش و تا ۸-۷ شب کلاس می‌رویم؛ یعنی مدیریت پروژه‌های آن برای من از همه چیز سخت‌تر است. روزهای فرد هم باشگاه می‌روم تا ساعت ۹. بعد برمی‌گردم خانه و بعد تازه در خانه آشپزی می‌کنم و کارهای مطالعاتی‌ام را انجام می‌دهم. حدود ساعت ۲۳ می‌خوابم و دوباره ۶ صبح می‌آیم سرکار. پسر بزرگم محمدرضا، ۱۴ ساله است و صدرا ۸ سال و نیم است. خیلی از مادرهایی که بچه‌های این‌طوری دارند افسرده و خسته هستند؛ اما من کلاً خسته نمی‌شوم. باینکه صدرا به اندازه ۴ تا بچه از من وقت می‌گیرد. البته اولش خیلی سخت بود ولی دیگر باید عادت کنی. ۵ شنبه‌ها هم به کار شرکت می‌روم -رسم من همیشه در دسترس هستم. جمعه شنبه یکشنبه برای کارم همیشه هستم. تا جایی که بتوانم نمی‌گذارم کارم مانع رسیدگی به خانواده بشود. البته پدر و مادرم خیلی کمک و حمایت می‌کنند؛ اما خودم هم خیلی فعالم. مدام جارو و طی در خانه دستم است. آشپزی می‌کنم و خیلی غذا از بیرون نمی‌گیرم. پسر کوچیکم نیاز به رسیدگی بیشتر دارد و هوایش را دارم. پسر بزرگم را کلاس فوتبال فرستادم و سعی می‌کنم ارتباطش را با مسجد حفظ کنم. چون پسر بزرگم من کاملاً آنجا رادیده‌ام است و دوست‌های خارجی خیلی دارد. دوست دارم اینجا را هم ببیند و دیدگاهش باز باشد.

یک مدل دیگر ساخته شده است. پس این محصول کاملاً در لبه علم قرار دارد و یک کار جدید است. یکی دیگر از داروهایمان برای درمان بیماری ITP و رفع کاهش پلاکت خون است. این کاهش پلاکت بعد از شیمی‌درمانی نیز اتفاق می‌افتد. داروی دیگر مربوط به درمان کاهش بینایی در اثر دیابت یا فشارخون است. این دارو کاهش دید این بیماران را بهبود می‌بخشد. داروهای ایمونوتراپی نیز سایر محصولات اینجاست که همگی وارداتی هستند. ما دو سال است شروع کردیم و معمولاً داروهای بایوتک حداقل ۳ تا ۵ سال زمان می‌برد تا وارد بازار گردند.

تبعیض جنسیتی در ایران؟

به نظر من در ایران واقعاً بین زن و مرد فرقی نیست. همان‌طور که در دانشگاه بیشتر خانم‌ها هستند، در محیط‌های کار هم همین‌طور است. اینجا ۱۷۰ تا پرسنل دارد، بیشتر آن‌ها خانم هستند؛ یعنی فضا کاملاً برای

”

فرزند کوچیکم اوتیسم دارد. خیلی درگیر آن هستم. کلاس‌های گفتاردرمانی و کاردرمانی و کلاس‌های مختلف دیگر دارد و من با او کلاس می‌روم